

GRÓF JÓZSEF

Kis Karácsony előtt

„Miért vezettek végig ezen az úton,
Születésért vagy Halálért?
Ez a Születés kemény és keserű hal-
doklás volt nekünk...”

(T. S. Eliot: A mágusok utazása)

Nagyon hideg van. Uram,
Kegyetlen a tél a mostani időkben,
Fázunk és éhezünk, Uram.

Számkivetésünk éjszakáján
Mebicsaklik a nyelvünk,
Mert nem tudja kimondani a ki-
mondhatatlant.

A csodát, a megváltást és a reményt.
Keserves szívvel várjuk eljöveteled.
Hajnalonként az adventi mise gyermekkoromban,
Hó ropogása – és fény és béke és tisztaság
Költözött szívünkbe –
Ó áldott égi csönd.

Nagyon kemény a sorsunk,
A télben összefagyva meghalunk,
Hogy Te megszüless, Uram.

Ildikónak

*„Felméne pedig a jó illatoknak füsti
a szenteknek könyörgésekkel az
angyaloknak kezéből az Isten eleibe”*

(Jelenések VIII. 4.)

*Nincsen kiút bűvös körödből,
mit magad köré vontál, mint glóriát,
angyalok serege énekel körülted
s tisztán szól szavad, mint az éter.*

*Gyarló híved, aki érdemtelen,
„simul iustus et peccator”,
megigézve áll a megváltó csöndben,
amelyben fölnyílik a lét.*

*Angyalként bukkansz elő a ködből,
bénító lézer-sugaraddal.*

*Varázslatod, mint áramütés.
Szelíd mosolyoddal a félelmet elűzöd,
a temetőt tengerré teszed
s a fájdalmat örömmé.*

Ilyen maradj örökre.